

A. C. Normann: Det forekommer mig, at det sidste fremstød, vi har været vidne til fra venstre og de konservative, i og for sig ikke har bragt noget nyt ind i debatten, men er en gentagelse af, hvad der er blevet sagt under de to tidligere behandlinger. Det forekommer mig også, når nu det ærede medlem hr. H. C. Toft understreger sine bemærkninger om boligens fordyrelse, som jeg allerede har haft lejlighed til at gøre bemærkninger til én gang, at så ligger der deri måske noget af en mistillid til også det ærede medlems eget parti og venstre, som jo i stor udstrækning i praksis kommer til at administrere denne lovgivning.

Jeg vil give det ærede medlem hr. Alfred Bøgh ret i, at det kniber for mange landmænd, og at det er en ting, vi bestandig må have for øje i lovgivningen, når det drejer sig om love, der spiller en rolle for landbruget. Men jeg har tidligere sagt — og jeg tror stadig, det er sådan, og der foreligger ikke oplysninger, som afkræfter det — at en gennemførelse af venstres og de konservatives ændringsforslag ikke ville have været den håndsækning, det ærede medlem tænker sig, til andre end de større landmænd. Ændringerne ville have ramt nedad, de ville have betydet en forøget belastning for de små landmænd og da ikke mindst for de unge landmænd, som har sat sig for betydelige gældsbyrder og derfor er nødt til at konstatere en ret stor indkomst, som beskattes.

Når der er tale om ligestilling med de andre erhverv, og det er jo det udtryk, venstre tidligere har brugt under forhandlingerne, mener jeg at have påvist ved at nævne en række andre erhverv, som man ikke giver en tilsvarende lettelse i beskatningen af jord, der anvendes erhvervsmæssigt, at venstres og de konservatives ændringer ikke ville give ligestilling. Derfor vil jeg slutte med at sige til venstre, at hvis man erkender dette, hvis man opgiver kravet om ligestilling med andre erhverv, når vi taler om grundbeskatning og altså gør dette til et landbrugøkonomisk spørgsmål, så der bliver tale om en særlig håndsækning til landbruget — hvad jeg altså ikke mener det ville være — ja, så burde sagen vel behandles i en helt anden forbindelse,

endelig hvor vi taler om støtte til landbruget.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Har jeg helt misforstået hr. H. C. Toft, når jeg fik den opfattelse, at hvis vi havde accepteret hans forslag om at undtage den dyrkede jord fra ejendomsbeskatningen, da ville det konservative folkeparti have stemt for dette lovforslag? Har jeg helt misforstået det? Hvis jeg har, beklager jeg det, men har jeg ret i den opfattelse, jeg har fået, så er argumentationen omkring boligen ikke meget værd, så er der ingen realitet i den.

Naturligvis har hr. Alfred Bøgh ret i, at landbruget befinder sig i økonomiske vanskeligheder, men jeg tror, jeg har lov til at sige, at hr. Alfred Bøgh overvurderer betydningen af de ændringer i dette lovforslag, som han har ønsket. Men jeg er da enig med ham i, at det næppe er sidste gang, vi behandler ejendomsbeskatningen her i denne sal. Gennemfører vi kommunalreformen med den ændrede byrdefordeling og det ændrede skattegrundlag, er det klart, at ejendomsbeskatningen kommer ind i billedet igen. Rent principielt tror jeg, at der går en skillelinje i det høje ting, idet vi er en hel del, som stadig tror på, at ejendomsbeskatningen efter at være overført til kommunerne vil have en varig plads i det danske skattesystem, og jeg tror, det synspunkt er rigtigt.

H. C. Toft: Ja, indenrigsministeren må delvis have misforstået mig, for jeg har i al min tale vedrørende ejendomsbeskatningen gjort det op på den måde, at der er to sider af sagen, dels landbrugets stilling, dels den afgift, man pålægger boligen; i særdeleshed i de tæt bebyggede områder, hvor grundværdierne samtidig er høje, kan man jo gå højt op med grundskyldpromillen.

I det ændringsforslag, som venstre og det konservative folkeparti stillede, gående ud på, at kun en tiendedel af landbrugsejendommene skulle pålægges den almindelige grundbeskatning, ligger der et ønske om, at de, der har indtægterne, hvad enten det er landbrugere eller andre, i første omgang kommer til at betale kommunens udgifter, og at man ikke belaster den del af jorden, som bruges til dyrkning, med en forlods afgift, i særdeleshed ikke på et tidspunkt,